

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 61/2013
11.07.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Н.П., због кривичних дела убиства из члана 47 став 1. КЗ РС, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр.340/13 од 31.05.2013.године, подигнутом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К 11293/10-Кв бр. 4674/12 од 22.11.2012.године, у седници већа одржаној дана 11.07.2013.године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 340/13 од 31.05.2013.године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажно решење Вишег суда у Београду К бр. 11293/10-Кв бр. 4674/12 од 22.11.2012.године, тако што се Н.П., осуђен правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр. 1922/06 од 30.12.2008.године на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

ОСЛОБАЂА ОД ИЗВРШЕЊА 25% ПРЕТХОДНО УТВРЂЕНИХ ПОЈЕДИНАЧНИХ КАЗНИ ЗАТВОРА,

по правноснажним пресудама Окружног суда у Београду К бр. 335/06 од 10.04.2007.године, у трајању од 5 (пет) година, и Окружног суда у Београду К бр. 1922/06 од 30.12.2008.године у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца,

па се УТВРЂУЈЕ да је осуђени Н.П. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Окружног суда у Београду К бр. 1922/06 од 30.12.2008.године у трајању од 8 (осам) година и 3 (три) месеца, и ОДРЕЂУЈЕ, да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 6 (шест) година и 9 (девет) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора, почев од 04.05.2004.године, па на даље.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду К бр.11293/10- Кв бр.4674/12 од 22.11.2012.године, осуђени Н.П., који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од 15 година по пресуди Окружног суда у Београду К бр.1922/06 од 30.12.2008.године, ослобођен је од извршења 25% казне затвора, тако што је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела јединствене казне затвора у трајању од 3 године и 9 месеци.

Истим решењем је одређено да се према осуђеном Н.П. има извршити остатак казне затвора по наведеној правоснажној пресуди, у трајању од 11 година и 3 месеца, а да се осуђеном у остатак казне урачунава време проведено на издржавању дела казне коју издржава од 04.05.2004.године, па надаље.

Против решења Вишег суда у Београду К бр.11293/10 -Кв бр.4674/12 од 22.11.2012.године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 340/13 од 31.05.2013.године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са одредбом члана 3. у вези са чланом 1. став 1. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, а побијано решење преиначи, тако што ће осуђеног Н.П. ослободити од извршења јединствене казне на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К бр. 1922/06 од 30.12.2008.године, за проценат ослобођења у складу са одредбама члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 422. став 3. ЗКП , у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем, па је по оцени навода о захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К бр. 11293/10-Кв бр. 4674/12 од 22.11.2012.године учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези одредбе члана 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Из списка предмета произилази да је пресудом Окружног суда у Београду К бр. 335/06 од 10.04.2007.године окривљени Н.П. оглашен кривим због извршења два кривична дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС, за која су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 10 година, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 13 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 04.05.2004.године па надаље.

Надаље произилази, да је пресудом Окружног суда у Београду К бр. 1922/06 од 30.12.2008.године окривљени Н.П. оглашен кривим због извршења једног кривичног дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 13 година, па је, узимајући му као утврђену јединствену казну затвора у трајању од 13 година по правоснажној пресуди Окружног суда у Београду К бр. 335/06 од 10.04.2007.године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 04.05.2004.године па надаље.

Осуђени Н.П. налази се на издржавању казне по правоснажној пресуди Окружног суда у Београду К бр. 1922/06 од 30.12.2008.године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правоснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан овим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду осуђени Н.П. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне катвора у трајању од 15 година по правоснажној пресуди Окружног суда у Београду К бр.1922/06 од 30.12.2008.године, што чини укупно умањење казне за 3 године и 9 месеци.

Оваквом одлуком, Виши суд у Београду је поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, која одређује да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Тиме је Виши суд у Београду учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП на штету осуђеног, на коју се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио правноснажну одлуку, тако што је примењујући одредбу члана 3. Закона о амнестији, најпре утврдио проценат ослобођења од извршења

казне претходно утврђених појединачних казни, које су ушле у састав јединствене казне која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна на коју је осуђен Н.П., у трајању од 15 година, по правноснажној пресуди Окружног суда у Београду К бр.1922/06 од 30.12.2008. године, састоји се од појединачне казне у трајању од 13 година за кривично дело убиства из члана 47. став 1 КЗ РС за које је том пресудом оглашен кривим, и јединствене казне затвора у трајању од 13 година, која је узета као утврђена, а која се састоји од две појединачно утврђене казне затвора у трајању од по 10 година за два кривична дела убиства из чл. 47. став 1. КЗ РС, по правноснажној пресуди Окружног суда у Београду К бр. 335/06 од 10.04.2007.године.

Имајући у виду да је један од критеријума за одређивање процентуалне вредности ослобођења од казне по Закону о амнестији и кривично дело, Врховни касациони суд је за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења и утврдио део казне, од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено, да се претходно утврђена казна затвора у трајању од 13 година, због извршења кривичног дела убиства из чл. 47. став 1. КЗ РС, за које је окривљени Н.П. оглашен кривим правоснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.1922/06 од 30.12.2008.године, умањена за 25%, има умањити за 3 године и 3 месеца, као и да се јединствена казна затвора у трајању од 13 година изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.335/06 од 10.04.2007.године, а која је узета као утврђена, умањена за 25%, две претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 10 година, има умањити за 5 година.

Надаље, када се јединствена казна затвора по пресуди Окружног суда у Београду К бр.1922/06 од 30.12.2008.године умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни, утврђено је, да је део казне од кога је осуђени Н.П. ослобођен, укупно 8 година и 3 месеца, а да је остатак казне који се има извршити 6 година и 9 месеци, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено у притвору и на издржавању дела казне почев од 04.05.2004.године па надаље.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе из захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца којима се истиче повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези чл. 3. и чл 1. став 1. Закона о амнестији, преиначио решење Вишег суда у Београду К бр.11293/10-Кв бр. 4674/12 од 22.11.2012. године, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према осуђеном Н.П. има извршити остатак казне у трајању од 6 година и 9 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне почев од 04.05.2004. па надаље.

Из изнетих разлога на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08) и члана 24. став 7. ЗКП, а применом члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа - судија

Татјана Миленковић, с.р.

Драгиша Ђорђевић, с.р.